

Бора Лузер

Ја нисам лузер

Словне грешке исправио Џим Смит

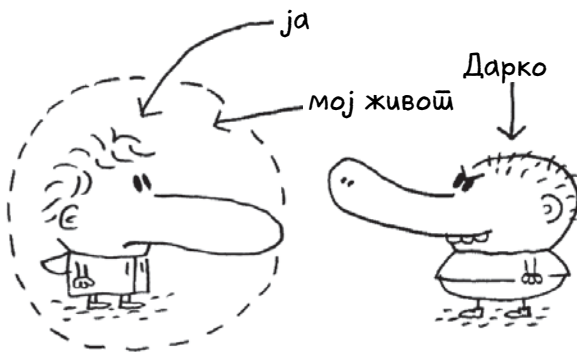
Предео Драшко Ројановић

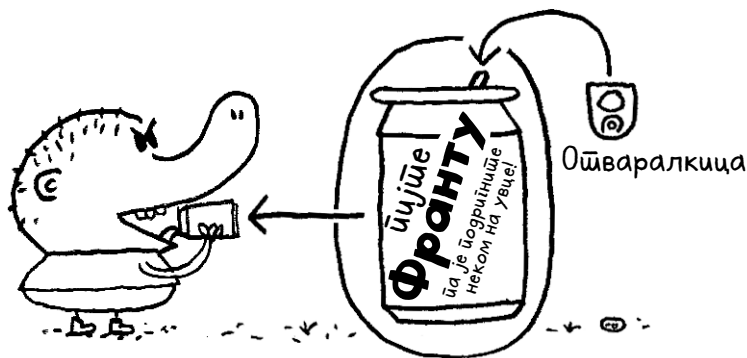

мала лагуна

Оно кад си Лузер

Никада ми није смејало што се зovem Бора Лузер, јер сам увек био довољно кул да то њоништим, али ошкакo се у нашу школу пребацио Дарко Дарковски, са оном његовом ужасном малом крокодилском фацом, њошћуно ми је шиме унишћио живој.

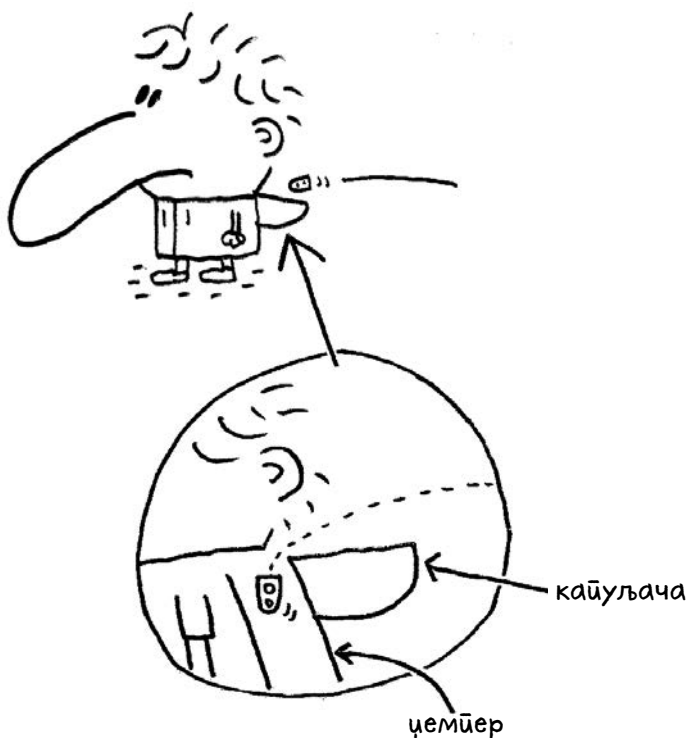

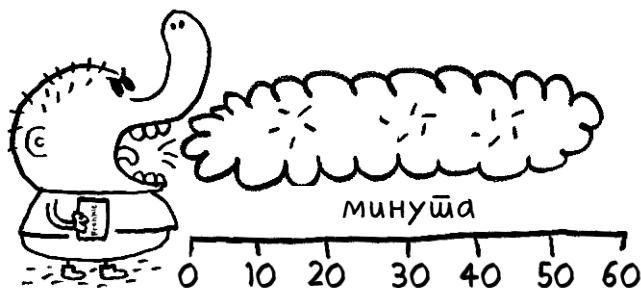
Он неѿресѿано срче лименку за лименком франѿе, ѿа ми ѿодрићује на увце.

А кад се ѿобуним да му је ѿодрићивање баш ѿласно и да смрдуцка на франѿу, он ѿи на ѿо изведе ѿај излућујући мали ѿлес и зайева „Бора Лузер је ѿрави лузер“ на мелодију ѿесмице „Данас нам је диван дан“, ѿѿо чак и не ѿаше, јер има ѿревише слоѿова.

Пре неки дан сам био на иџралишћу
кад ме је изненада с леђа у враћ
иџодила једна ошваралкица, иа ми
низ џемџер ућала ираво у ианшалоне.
Окренуо сам се, кад шамо ојеш беше
Дарко Дарковски.

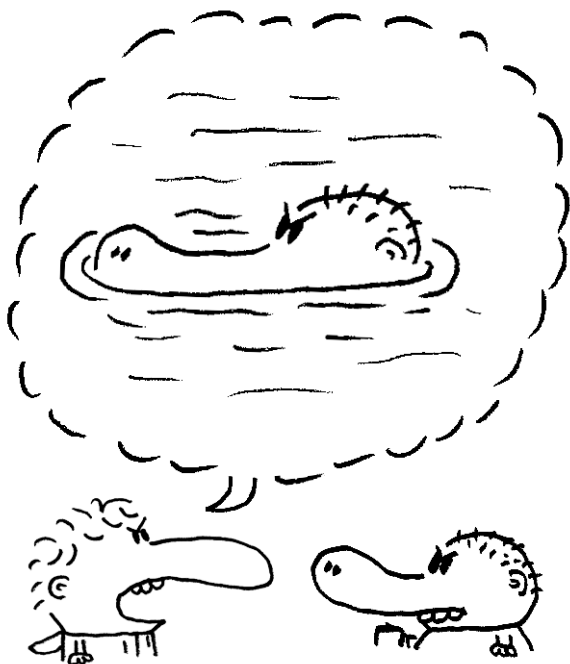

„Што имаш леје, дујачке њершле, боро Лузеру“, рекао је, а заштим исцусио њодриј који је шрајао бар једно саш времена.

„Ешо колико су дујачке“, догао је њо завршешкју њодријивања.

„Па, макар не личим на каканојузої крокодила“, узвратио сам ја, што је звучало мало лузерскије када сам што превалио преко усана, али та је довољно збунило да сам успео да побегнем док ме још није тађао целом лименком франше.

Додуше, Дарко ми је усадио сѓрах како су ми сѓварно ѓредуѓачке ѓершле, ѓа сам цео час маѓиша ѓровео мереѓи дужине ѓершли и на крају закључио да је у ѓраву, зашћо сам ѓо ѓоврашћу кући одсекао ѓо ѓарче с обе циѓеле.

Госн Паѓазјанко

Тина Паѓалина

Дарко Дарковски

Боле

Анѓонѓје Буђавко

Синиша Шѓајдохар

Славица

Франка Цмокић

Ја

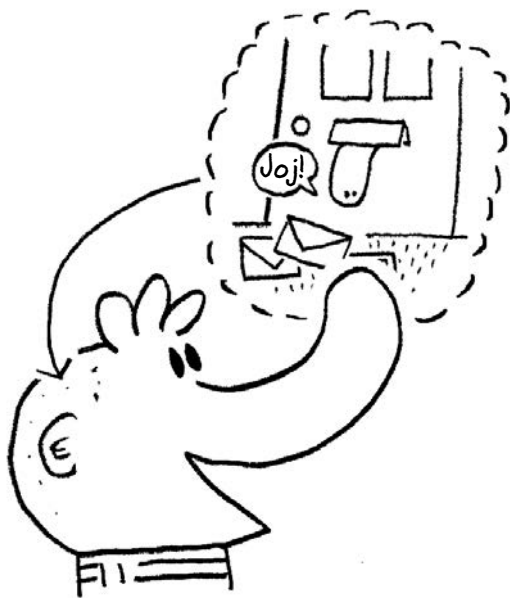
Узиред, чисто да знаше, ја сам дешетеније, па осташке першили нисам шек шако бацио, већ сам им смислио сјајну нову уиошреду.

Заденуо сам их у башћу као да су илисше, па сам с ирозора кроз шаин двоилед иосмайрао ииичице које су иокушавале да их иоједу.

„Хоћеш да шчејам Дарка за врх носа,
џа да му џа зајлавим у џорез за
џошју на врашима?“, џишао ме је мој
друџ Боле сушрадан, док смо се вра-
ћали из школе. Узјред, он се не зове
сјварно Боле, неџо џа само мама шјако
зове.

Срећом, он није чуо како мене моја
мама зове „Шушмулице“, мада кад мало
боље размислим, ништа не може бити
горе од тога да вас зову Бора Лузер.

Али има да предузнем нешто у вези с
мојим лузерајским именом пре но што
ми Дарко њиме скроз-наскроз ујројд-
сћи животи.